

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: CET 21 spol. s.r.o.** se sídlem Praha 5, Kříženeckého náměstí 1078/5, IČ 45800456, zast. JUDr. Vladimírem Kroupou, advokátem se sídlem Praha 6, Zavadilova 1925/15, proti žalované: Rada pro rozhlasové a televizní vysílání se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5.3.2013, sp.zn./Ident:2012/697/LOJ/CET, č.j.: Loj/1250/2013,

t a k t o :

I . Žaloba se zamítá

I I . Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, kterým mu bylo uložena pokuta ve výši 20 000 Kč za porušení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového, televizního vysílání v platném znění (dále jen mediální zákon) pro porušení povinnosti nezařazovat v době od 6:00 do 22:00 hod. pořady a upoutávky, který by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Porušení se žalobce podle žalované dopustil odvysíláním upoutávky na pořady „Konkurz na Playboy“, „ATP Masters 1000: Cincinnati“ a „Netopýři: chuť krve“ dne 13.8.2012 v 19:34 hod. na programu Fanda, ve kterých protagonistky upoutávaného pořadu ve spodním prádle popisují své sexuální zkušenosti a představy (oblíbené sexuální polohy: „ze zadu“, „když mě plácá a tahá za vlasy“ a sex ve třech: „jednou jsem to dělala ve třech s další dívkou a klukem a bylo to vážně něco úžasného“). Podle žalované upoutávka může ohrozit zejména psychický a mravní vývoj dětí, jelikož působí návodným dojmem a může vést k předčasnému probuzení zájmu o sexuální oblast. Upoutávka navíc jasně specifikovala, kdy je možné prezentované scény zhlédnout v daleko větším rozsahu, což její nebezpečnost zvyšuje, jelikož může motivovat mladistvé ke sledování pořadu v nočních hodinách. Zároveň

žalovaná rozhodla o místě a lhůtě splatnosti, jakož i o povinnosti žalobce zaplatit paušální náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Žalobce proti tomuto rozhodnutí v žalobě předně namítal, že žalovaná nesplnila povinnost podle § 59 odst. 1 mediálního zákona s tím, že jestliže se jedná o různé programy jednoho a toho samého provozovatele a bylo-li mu doručeno upozornění na typově shodné porušení zákona, resp. by-li za typově shodný správní delikt sankcionován, nebyla tím splněna povinnost daná citovaným ustanovením, neboť předmětné vysílání se týká pořadu na jiném programu provozovatele. Při své úvaze vyšel žalobce mimo jiné z části sedmé mediálního zákona upravující sankční ustanovení. Podle logiky žalované by totiž posuzování důsledků porušení zákonných povinností pro všechny provozovatelem provozované programy vedlo k závěru, že opakované porušení povinností podle § 63 odst. 1 písm. b) a c) mediálního zákona bude posuzováno souhrnně pro všechna porušení bez ohledu na okolnost při vysílání, kterého s jedním provozovatelem provozovaných programů k němu došlo. Provozovateli by tedy byla odňata licence k provozování programu, na kterém došlo k porušení příslušných ustanovení zákona či licenčních podmínek opakovaně i v případě, že k předchozímu porušení došlo na jiném jím provozovaném programu. Takový výklad zákona není správný. Porušení zákonných povinností je třeba posuzovat pro každý program provozovaný shodným provozovatelem samostatně, neboť každý z programů je provozován na základě zvláštní licence. Pokud se upozornění podle § 59 odst. 1 mediálního zákona týkalo pořadu na programu Nova Cinema, pak neplní funkci upozornění na identické porušení zákona na programu Fanda. Kromě toho upozornění podle § 59 odst. 1 mediálního zákona nebylo v projednávané věci naplněno, neboť nevykazuje ve všech podstatných rysech znaky jednání, za něž byla napadeným rozhodnutím uložena sankce. V odůvodnění žalovaného rozhodnutí jsou závadné scény charakterizovány jako scény zjevně erotického charakteru, nikoliv ve smyslu obrazovém, ale spíše verbálním. V uvedeném upozornění je erotický obsah ztvárněn obrazově, tedy zcela odlišně od obsahu upoutávky popsáné v napadeném rozhodnutí. K tomu žalobce poukázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 3.4.2012, č.j. 6As 26/2010-101.

Žalobce namítal rovněž nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí pro nesrozumitelnost části odůvodnění obsahující hodnocení zákonných kritérií pro stanovení výše pokuty. Tvrdil, že žalovaná v této části svého rozhodnutí uvádí programy a služby, které na mediálním trhu k datu vysílání upoutávky provozoval žalobce v souvislosti s posouzením postavení provozovatele na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti. Podle názoru žalobce je však v rámci posuzování zákonných kritérií třeba zohlednit zásah divácké veřejnosti konkrétním závadným obsahem a odpovědnost provozovatele neodvozovat od skutečnosti, jaké s vysílám závadného obsahu nesouvisející programy a služby provozuje. K hodnocení závažnosti věci se žalobce neztotožnil se závěrem žalované a je názoru, že žalovanou popsáním způsobem k ohrožení chráněného veřejného zájmu nedošlo, s jejím popisem možného negativního dopadu vysílání upoutávky na mladistvého diváka nesouhlasil. Žalobce namítl, že rozhodnutí proto je nezákonné z důvodu, že žalovaná překročila meze bez správního uvážení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná argumentovala obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí. Nad rámec toho uvedla, že mediální zákon nezmiňuje ani nenaznačuje, že by se upozornění podle § 59 citovaného zákona muselo vztahovat k totožnému programu provozovatele, avšak vztahuje opatření k nápravě výslovně pouze k osobě provozovatele vysílání. Je-li tedy provozovatel upozorněn na konkrétní porušení zákona, musí toto vztáhnout na všechny své programy a vyvarovat se opakování stejného deliktu na totožném programu i na dalším jím provozovaných programech. K tomu žalovaná poukázala na usnesení NSS ve

věci sp.zn. 6As 26/2010 k problematice § 59 odst. 1 mediálního zákona. Jinak argumentovala stejně jako v odůvodnění svého rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu zamítl.

Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Soud provedl důkaz shlednutím záznamu předmětné upoutávky na DVD.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonností, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 59 odst. 1 mediálního zákona v rozhodném znění jestliže provozovatel vysílání a provozovatel převzatého vysílání porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo podmínky udělené licence, upozorní jej Rada na porušení tohoto zákona a stanoví mu lhůtu k nápravě.

Podle ust. § 32 odst. 1 písm. g) téhož zákona provozovatel vysílání je povinen nezařazovat v době od 06.00 hodin do 22.00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých; tato povinnost se na provozovatele vysílání nevztahuje, je-li vysílání koncovému uživateli dostupné na základě písemné smlouvy uzavřené s osobou starší 18 let a je k němu poskytnuto technické opatření, které této osobě umožňuje omezit přístup k vysílání dětem a mladistvým.

Podle ust. § 60 odst. 3 písm. d) téhož zákona pokutu od 20 000 Kč do 10 000 000 Kč uloží Rada provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud zařazuje do vysílání od 06.00 hodin do 22.00 hodin pořady, upoutávky nebo další části vysílání, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, a nejedná se o vysílání koncovému uživateli dostupné na základě písemné smlouvy uzavřené s osobou starší 18 let, k němuž je poskytnuto technické opatření, které znemožňuje přístup k vysílání dětem a mladistvým.

Podle ust. § 61 odst. 2, 3 téhož zákona při ukládání pokuty za porušení povinnosti podle tohoto zákona Rada přihlíží k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy. (3) Rada stanoví výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání, k výši případného finančního prospěchu, a ke stanovisku věcně příslušného samoregulačního orgánu uvedeného v seznamu samoregulačních orgánů, obdrží-li toto stanovisko písemně do 10 pracovních dnů ode dne zahájení řízení o správním deliktu.

Podle ust. § 63 odst. 1 písm. b), c) téhož zákona Rada odejme licenci provozovateli vysílání s licenci, pokud

- b) zvláště závažným způsobem opakovaně porušuje povinnost stanovenou v § 32 odst. 1 písm. a), c), d) a e) a za takové porušení povinnosti mu byla uložena opakovaně pokuta,
- c) zvláště závažným způsobem opakovaně porušuje licenční podmínky.

Soud se předně zabýval námitkou nesplnění povinnosti žalovanou dle § 59 odst. 1 mediálního zákona, kdy žalobce tvrdil, že pořad, za něj byl sankcionován (dále též předmětný

pořad), byl vysílán na jiném programu žalobce, a sice na programu Fanda, zatímco upozornění se vztahovalo k pořadu, resp. upoutávce „Erotika každou neděli po půl noci“, vysílané na programu Nova Cinema. Podle žalobce je třeba posuzovat porušení zákonných povinností pro každý program provozovaný shodným provozovatelem samostatně, neboť každý z programů je provozován na základě zvláštní licence. Posuzování důsledku porušení zákonných povinností provozovatele souhrnně pro všechny jím provozované programy by vedlo k závěru, že opakované porušení povinností dle § 63 odst. 1 písm. b), c) mediálního zákona bude posuzováno souhrnně pro všechna porušení bez ohledu na okolnost při vysílání, kterého z jedním provozovatel provozovaných programů k němu došlo, provozovateli by tedy byla odňata licence k provozování programu, na kterém došlo k porušení příslušných ustanovení zákona či licenčních podmínek opakovaně i v případě, že k předchozímu porušení došlo na jiném jím provozovaném programu. K tomu žalobce dále namítal, že v odůvodnění žalovaného rozhodnutí jsou závadné scény charakterizovány jako scény zjevně erotického charakteru, nikoliv ve smyslu obrazovém, ale spíše verbálním. Naproti tomu v upozornění na porušení zákona se jedná o pořad, ve kterém erotický obsah je ztvárněn obrazově, tedy zcela odlišně od obsahu upoutávky v žalobou napadeném rozhodnutí. Na to poukázal na usnesení rozšířeného senátu NSS ve věci sp.zn. 6As 26/2010.

K tomu z obsahu spisového materiálu, odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, písemného vyjádření žalované k žalobě a zhlédnutí DVD předmětné upoutávky při ústním jednání před soudem vyplynulo, že žalobce byl na porušení zákona ve smyslu § 59 odst. 1 mediálního zákona upozorněn žalovanou dne 3.1.2012 ve věci sp.zn./Ident:2012/33/DRD/Cet, č.j. DRD/180/2012 o porušení ust. § 32 odst. 1 písm. g) citovaného zákona, kterého se dopustil odvysíláním upoutávky „Erotika každou neděli po půlnoci“ dne 15.12.2011 ve 21:34 hod. na programu Nova Cinema, jelikož upoutávka obsahovala explicitní sexuální scény, jejichž cílem bylo vzbudit sexuální vzrušení, což mohlo ohrozit zejména mravní vývoj dětí a mladistvých a to především předčasným probuzením zájmu o sexuální oblast. Z odůvodnění upozornění vyplynulo, že se jednalo o upoutávku v délce cca 30 vteřin na různé erotické pořady, které se na programu Nova Cinema vysílají každou neděli po půlnoci. Upoutávka byla po celou dobu podbarvena hudbou, začínala záběrem na obrysy nahého těla tančící ženy, následně byl zařazen sestřih jednotlivých scén z rozličných erotických filmů, které jsou v upozornění podrobně popsány a soud pro stručnost na tento popis odkazuje, přičemž z tohoto popisu je zjevné, že se jedná o scény zjevně erotického charakteru, které ve svém celkovém vyznění působí tak, že mají vyvolat sexuální vzrušení a zájem diváků o celé pořady. Tato témata mají značný potenciál vyvolat především u dětí předčasný zájem o sexuální oblast, tedy upoutávka mohla ohrozit psychický a morální vývoj dětí, přičemž její nebezpečnost spočívala zároveň v tom, že jasně specifikovala, kdy je možné prezentované scény shlédnout v daleko větším rozsahu. Mezi účastníky je nesporné, že toto upozornění bylo žalobci doručeno, což ostatně vyplývá i z písemného vyjádření žalobce k zahájení správního řízení (ze dne 17.10.2012, došlé žalované dne 18.10.2012). Žalobou napadeným rozhodnutím je sankcionována upoutávka na pořady „Konkurz na Playboy“, „ATP Masters 1000: Cincinnati“ a „Netopýři: chuť krve“, vysílaná dne 13.8.2012 v 19:34 hod. na programu žalobce Fanda (dále též předmětný pořad, resp. upoutávka), ve kterých protagonistky upoutávaného pořadu ve spodním prádle popisují své sexuální zkušenosti a představy, konkrétně oblíbené sexuální polohy, sex ve třech apod., přičemž bližší popis, resp. přepis slovního projevu účinkujících vyplývá ze správního spisu, žalovaného rozhodnutí, jakož i ze zhlédnutí DVD při ústním jednání před soudem a soud na něj pro stručnost odkazuje. Podle stanoviska soudu je z uvedeného patrné, že pořad, jež byl předmětem upozornění žalované vůči žalobci, a pořad, za něž byl žalobce žalovaným rozhodnutím pokutován, mají ve smyslu shora citovaného usnesení rozšířeného senátu NSS shodné podstatné rysy, neboť se u obou jedná o upoutávku, která obsahuje scény zjevně erotického charakteru, které mají potenciál

vyvolat u dětí předčasný zájem o sexuální oblast. Oběma je rovněž společné, že specifikují, kdy je možné prezentované scény shlédnout v daleko větším rozsahu, čímž mohou ohrozit zejména psychický a mravní vývoj dětí a mladistvých. Je přitom nerozhodné, že upozornění činila žalovaná ve vztahu k pořadu, který byl vysílán na programu žalobce Nova Cinema, zatímco sankcionovaný pořad byl v projednávané věci vysílán na jiném programu žalobce, tj. programu Fanda. Mediální zákona totiž v ust. § 59 nestanoví, že by se upozornění mělo vztahovat pouze k pořadům vysílaným na stejném programu téhož provozovatele. Ust. § 63 odst. 1 písm. b), c) mediálního zákona, na které žalobce rovněž poukazoval, se neužije, neboť podle tohoto zákonného ustanovení žalovaná provozovateli vysílání s licenci licenci odejme, pokud zvláště závažným způsobem opakovaně porušuje povinnost stanovenou v § 32 odst. 1 písm. a), c), d) a e) a za takové porušení povinnosti mu byla uložena opakovaně pokuta, či pokud zvláště závažným způsobem opakovaně porušuje licenční podmínky. Z uvedeného je zřejmé, že ust. § 32 odst. 1 písm. g), podle kterého byl žalobce v projednávané věci sankcionován, ve výčtu „porušení“ pro odnětí licence uvedeno není. Pokud žalobce dále namítal, že závadné scény v odůvodnění žalovaného rozhodnutí jsou scény zjevně erotického charakteru ve smyslu verbálním a naproti tomu erotický obsah upoutávky, která byla předmětem upozornění podle § 59 odst. 1, je ztvárněn obrazově, pak ani tuto námitku soud nepovažuje za opodstatněnou. K naplnění skutkové podstaty § 32 odst. 1 písm. g), věta před středníkem mediálního zákona provozovatelem vysílání dojde při porušení povinnosti nezařazovat v době od 6:00 hod. do 22:00 hod. pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých a zákon nerozlišuje, zda se jedná o pořad, kde dochází k porušení povinnosti scénou ztvárněnou obrazově či verbálně. Ke zrušení žalovaného rozhodnutí pro nesplnění podmínky předchozího upozornění ve smyslu § 59 odst. 1 mediálního zákona soud nepřistoupil ani na základě poukazu žalobce na usnesení rozšířeného senátu NSS ve věci sp.zn. 6As 26/2010 v té pasáži jeho odůvodnění, kde se zmiňuje relevance předchozího upozornění pro ztvárnění erotických scén (bod 39 odůvodnění). Je tomu tak proto, že z celkového kontextu odůvodnění tohoto usnesení rozšířeného senátu NSS je patrné, že k tomu, aby upozornění podle § 59 odst. 1 citovaného zákona bylo účinné vskutku pouze ve vztahu k takovým navazujícím jednáním, která jsou ve všech podstatných rysech obdobou toho, na jehož závadnost byl provozovatel upozorněn a o nichž si tedy provozovatel jako profesionál v oboru rozhlasového či televizního vysílání může a musí být jist, že by – stejně jako jednání na jehož závadnost byl upozorněn – byla regulátorem hodnocena jako závadová, a je tak chráněn požadavek zajištění co možná nejširší svobody projevu, může být takové posuzování v některých případech hraniční v tom, zda se v předchozím upozornění jednalo o obdobnou věc. Je proto třeba zabývat se i povahou porušení povinnosti, přičemž je-li zřejmé, že se jedná o snahu obejít omezení zakotvená v mediálním zákoně, pak není na místě taková jednání tolerovat. V projednávané věci je podle stanoviska soudu ze všech rozhodných okolností, tj. podstatných spojujících rysů pořadu, který byl předmětem upozornění podle § 59 odst. 1 a pořadu, který je předmětem žalovaného rozhodnutí (upoutávky obsahují popis sexuálních scén, které mají za cíl vzbudit sexuální vzrušení, u dětí a mladistvých mohou vést k předčasnému probuzení zájmu o sexuální oblast, byla specifikována doba, kdy je možné shlédnout upoutávaný pořad v plném rozsahu) nadevší pochybnost patrné, že žalobce byl na závadnost svého jednání ve smyslu § 59 odst. 1 upozorněn a zákonná podmínka pro uložení pokuty v nyní projednávané věci byla v tomto ohledu tedy splněna. Soud přitom zdůrazňuje, že podle shora zmíněného usnesení rozšířeného senátu NSS se nemusí jednat o pořady, které jsou ve všech svých skutkových aspektech totožné. Soud tomuto stanovisku NSS v plném rozsahu přisvědčuje a má zato, že přísnějším výkladem ust. § 59 odst. 1 mediálního zákona by došlo k faktické nemožnosti žalované sankcionovat protiprávní jednání provozovatele vysílání, která by nebyla skutkově identická, což je u pořadů tohoto typu, tedy pořadů porušujících ust. § 32 odst. 1 písm. g) mediálního

zákona, prakticky nemožné. Provozovatel vysílání by se pak mohl dopustit správního deliktu jen v případě reprízy takového pořadu, čemuž se z pochopitelných důvodů vyhne. Soud si je přitom vědom skutečnosti, že osmý senát NSS podal pro nejednoznačnost výkladu citovaného usnesení rozšířeného senátu nový návrh k rozšířenému senátu usnesením ze dne 8.2.2013, č.j. 8As 85/2012-47, o němž však ke dni rozhodování soudu v nyní projednávané věci nebylo zatím rozhodnuto.

Soud k tomu dodává, že mu z jeho rozhodovací činnosti je známo, že se žalobce porušení ust. § 32 odst. 1 písm. g) mediálního zákona dopouští opakovaně a že tady není na místě upřednostnit svobodu jeho projevu, jak má na mysli rozšířený senát NSS ve věci sp.zn. 6AS 26/2010, ale je naopak žádoucí zamezit jeho snaze obejít zákonné meze.

Žalobce dále tvrdil nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí pro nesrozumitelnost té části jeho odůvodnění, týkajícího se hodnocení zákonných kritérií pro stanovení výše pokuty s tím, že žalovaná posuzovala postavení provozovatele na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti, podle žalobce však měla v rámci posuzování zákonných kritérií zohlednit zásah divácké veřejnosti konkrétním závadným programem a odpovědnost provozovatele neodvozovat od skutečnosti, jaké s vysíláním závadného obsahu nesouvisející programy a služby provozuje (Nova, Nova Cinema, MTV, Nova sport, Fanda, VOYO, nova.cz). Žalobce rovněž nesouhlasil s posouzením kritérií závažnosti věci, zejména úvahou žalované, že upoutávka jasně specifikovala, kdy je možné prezentované scény shlédnout v daleko větším rozsahu, a že tato okolnost nebezpečnost zvyšuje. Podle žalobce žalovaná překročila meze volného správního uvážení. K tomu soud s poukazem na obsah spisovaného materiálu uvádí, že se žalovaná pokusila zjistit údaje o sledovanosti předmětné upoutávky ve vysílaný čas, resp. v den 13.8.2012 od 19:00 do 20:00 hod. (žádost žalované ze dne 12.9.2012). Asociace televizních organizací však žalované k tomuto dotazu sdělila, že žalobce souhlas ke sdělení požadovaných konkrétních údajů neudělil (vyjádření ze dne 12.10.2012). Žalobce se tak nemůže účinně bránit poukazem na nezřetelnost posouzení dosahu závadného vysílání, jeho rozsahu, když sám snaze regulačního úřadu o upřesňující zjištění zabránil. Žalovaná proto při hodnocení postavení provozovatele vysílání právem přistoupila k hodnocení jeho postavení jako subjektu působícího na mediálním trhu. Ze stejných důvodů neobstojí obrana žalobce, že odůvodnění výše pokuty nezohledňuje faktickou sledovanost pořadu či programu Nova. Také ostatní rozhodná kritéria pro stanovení výše pokuty v projednávané věci žalovaná posoudila zcela v souladu se zákonem, vyšla přitom z již ustálené judikatury správních soudů a soud pro stručnost na její konkrétní a velmi podrobná stanoviska k jednotlivým kritériím pro uložení pokuty odkazuje. Z odůvodnění žalovaného rozhodnutí je zcela zřejmé, že žalovaná vyšla z konkrétních okolností dané věci a na tuto aplikovala zákonné důvody, ke kterým má podle ust. § 60 odst. 3 písm. d) ve spojení s ust. § 61 odst. 2, 3 mediálního zákona přihlížet. Podle stanoviska soudu je rozhodnutí žalované v projednávané věci při hodnocení důvodů pro uložení pokuty zcela v souladu s judikaturou správních soudů a NSS.

Soud v této souvislosti spíše vyslovuje podiv nad výší sankce, kterou žalovaná žalobci uložila, neboť částka 20 000 Kč tvoří spodní hranici možné sankce, kterou lze uložit ve výši od 20 000 Kč do 10 000 000 Kč, přičemž jak již bylo shora uvedeno, žalobce se porušování zákonné povinnosti vymezené v ust. § 32 odst. 1 písm. g) mediálního zákona dopouští opakovaně a je tak zřejmé, že represe ve formě nízkých pokut neplní vůči žalobci svou výchovnou funkci. Ze stejných důvodů soud nepřistoupil na návrh žalobce na snížení trestu či upuštění od potrestání, neboť na základě shora uvedeného není pochyb o tom, že podmínky ust. § 78 odst. 2 s.ř.s. nejsou splněny.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. července 2013

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.